

PAKKAUSSELOSTE

Ketabel vet. 100 mg/ml injektioneste, liuos

koiralle, kissalle, naudalle, lampaalle, vuohelle, hevoselle, sialle ja laboratorioeläimille

1. MYYNTILUVAN HALTIJAN NIMI JA OSOITE SEKÄ ERÄN VAPAUTTAMISESTA VASTAAVAN VALMISTAJAN NIMI JA OSOITE EUROOPAN TALOUSALUEELLA, JOS ERI

Myyntiluvan haltija ja erän vapauttamisesta vastaava valmistaja:

Bela-Pharm GmbH & Co. KG

Lohner Straße 19

49377 Vechta

Saksa

2. ELÄINLÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Ketabel vet. 100 mg/ml injektioneste, liuos koiralle, kissalle, naudalle, lampaalle, vuohelle, hevoselle, sialle ja laboratorioeläimille

ketamiini

3. VAIKUTTAVAT JA MUUT AINEET

Yksi millilitra sisältää:

Vaikuttava aine:

Ketamiini 100 mg
(vastaa 115,34 mg ketamiinihydrokloridia)

Apuaine(et):

Klooributanolihiemihydraatti 5 mg

Kirkas, väritön injektioneste, liuos

4. KÄYTTÖAIHEET

Valmistetta voidaan käyttää yhdistelmänä sedatiivin kanssa:

- immobilisaatioon
- rauhoitukseen
- yleisanestesiaan.

5. VASTA-AIHEET

Ei saa käyttää eläimille, joilla on:

- vakava kohonnut verenpaine
- sydämen tai hengityselinten vajaatoiminta
- maksan tai munuaisten vajaatoiminta.

Ei saa käyttää eläimille, joilla on silmänpainetauti (glaukooma).

Ei saa käyttää eläimille, joilla on raskauskouristus (eklampsia) tai raskausmyrkytys (pre-eklampsia).

Ei saa käyttää tapauksissa, joissa esiintyy yliherkkyyttä vaikuttavalle (vaikuttaville) aineelle (aineille) tai apuaineelle (apuaineille).

Valmistetta ei saa käyttää ainoana anestesia-aineena millekään kohde-eläinlajille.

Ei saa käyttää nieluun, kurkunpäähän, henkitorveen tai keuhkoputkipuustoon kohdistuvaa kirurgista toimenpidettä varten, mikäli riittävää relaksaatiota ei ole varmistettu antamalla lihasrelaksanttia (hengityspotken käyttö on pakollinen).

Ei saa käyttää silmien kirurgisissa toimenpiteissä.

Ei saa käyttää eläimille, joille tehdään myelografiatoimenpide (selkäytimen varjoainekuvaus).

6. HAITTAVAIKUTUKSET

Nukutetuilla eläimillä, pääasiassa heräämisvaiheen aikana ja sen jälkeen, on havaittu sydän- ja hengityshäiriöitä (sydänpysähdys, matala verenpaine, hengenahdistus, hidas hengitys, keuhkopöhö), joihin on liittynyt tai ei ole liittynyt hermostoperäisiä häiriöitä (kouristukset, uupuminen, vapina) ja yleisiä häiriöitä (liiallinen syljeneritys, mustuaisen poikkeavuudet) harvinaisissa tapauksissa.

Syljeneritystä on raportoitu hyvin harvoin kissoilla.

Luustolihasjen jänteiden lisääntymistä on raportoitu hyvin harvoin kissoilla, koirilla, hevosilla, kaneilla, nautoilla ja vuohilla.

Annoksesta riippuvaista hengityslamaa, joka voi johtaa hengityksen pysähtymiseen, on raportoitu hyvin harvoin kissoilla, koirilla, kaneilla, nautoilla ja vuohilla. Hengitystä lamaavien valmisteiden yhdistelmä voi voimistaa tätä vaikutusta.

Sydämen sykkeen nousua on raportoitu hyvin harvoin kissoilla ja koirilla. Verenpaineen nousua ja lisääntynyttä verenvuototaipumusta on raportoitu hyvin harvoin koirilla.

Lihasnäkökyksiä ja kouristuksia suositelluilla annosmäärillä on raportoitu kissoilla.

Kissoilla hyvin harvinaisissa tapauksissa silmät pysyvät auki, jolloin todetaan laajentunut mustuainen ja silmävärve.

Heräämisen aikaisia reaktioita - horjumista, yliherkkyyttä ärsykkeille, kiihtymystä - on raportoitu harvoin hevosilla ja hyvin harvoin koirilla.

Kipua lihaksensisäisen injektion yhteydessä on raportoitu hyvin harvoin kissoilla.

Kaikki haittavaikutukset ja niiden esiintymistiheys ovat peräisin spontaaniraportoinnista (lääketurvatoiminta).

Haittavaikutusten esiintyvyys määritellään seuraavasti:

- hyvin yleinen (useampi kuin 1/10 hoidettua eläintä saa haittavaikutuksen)
- yleinen (useampi kuin 1 mutta alle 10 /100 hoidettua eläintä)
- melko harvinainen (useampi kuin 1 mutta alle 10 / 1000 hoidettua eläintä)
- harvinainen (useampi kuin 1 mutta alle 10 / 10.000 hoidettua eläintä)
- hyvin harvinainen (alle 1 / 10.000 hoidettua eläintä, mukaan lukien yksittäiset ilmoitukset).

Jos havaitset haittavaikutuksia, myös sellaisia joita ei ole mainittu tässä pakkausselosteessa, tai olet sitä mieltä että lääke ei ole tehonnut, ilmoita asiasta eläinlääkärillesi.

Vaihtoehtoisesti voit myös ilmoittaa kansallista raportointijärjestelmää käyttäen.

www.fimea.fi/elainlaakkeet/

7. KOHDE-ELÄINLAJI(T)

Koira, kissa, nauta, lamma, vuohi, hevonen, sika, marsu, hamsteri, kani, rotta ja hiiri

8. ANNOSTUS, ANTOREITIT JA ANTOTAVAT KOHDE-ELÄINLAJEITTAIN

Annetaan hitaasti laskimoon ja lihakseen. Valmiste voidaan antaa laboratorioeläimille myös vatsaonteloon. Ketamiinia on käytettävä yhdessä rauhoitteen kanssa.

Yksi annos 10 mg ketamiinia / painokg vastaa 0,1 millilitraa 100 mg/ml liuosta / painokg.

Lihakseen annettavan injektion osalta maksimitilavuus injektiokohtaa kohden on 20 ml.

Ketamiinin vaikutus voi vaihdella merkittävästi yksilöiden välillä. Näin ollen annettavat annokset on sovittava yksittäisen eläimen mukaan, riippuen eri tekijöistä kuten iästä, voinnista sekä tarvittavan anestesian syvyydestä ja kestosta.

Ennen ketamiinin antamista varmistaa, että eläin on rauhoitettu riittävästi.

Seuraavissa annostusta koskevista ohjeissa on esitetty ketamiinia sisältävät mahdolliset yhdistelmät. Hoidosta vastaavan eläinlääkärin on tehtävä hyöty-haitta-arvio muiden anestesian esilääkkeiden, anestesia-aineiden tai rauhoitteiden samanaikaisen käytön osalta.

Koira

Yhdistelmä ksylatsiinin tai medetomidiinin kanssa:

Ksylatsiinia (1,1 mg/kg i.m.) tai medetomidiinia (10–30 µg/kg i.m.) voidaan käyttää ketamiinin (5–10 mg/kg eli 0,5–1 ml/10 kg i.m.) kanssa lyhytkestoiseen, 25–40 minuutin pituiseen anestesiaan. Ketamiinin annosta voidaan muuttaa leikkauksen halutusta kestosta riippuen.

Laskimoon annettaessa annosta on vähennettävä 30–50 %:iin suositellusta lihakseen annettavasta annoksesta.

Kissa

Yhdistelmä ksylatsiinin kanssa:

Ksylatsiinia (0,5–1,1 mg/kg i.m.) atropiinin kanssa tai ilman sitä annetaan 20 minuuttia ennen ketamiinia (11–22 mg/kg i.m. eli 0,11–0,22 ml/kg i.m.).

Yhdistelmä medetomidiinin kanssa:

Medetomidiinia (10–80 µg/kg i.m.) voidaan käyttää yhdistelmähoitona ketamiinin (2,5–7,5 mg/kg i.m. eli 0,025–0,075 ml/kg i.m.) kanssa. Ketamiinin annosta on vähennettävä medetomidiinin annoksen noustessa.

Hevonen

Yhdistelmä detomidiinin kanssa:

Detomidiini 20 µg/kg i.v., 5 minuutin jälkeen ketamiini 2,2 mg/kg nopeasti i.v. (2,2 ml/100 kg i.v.)

Vaikutus alkaa asteittain. Makuuasennon saavuttaminen tapahtuu noin 1 minuutin kuluessa. Anesteettinen vaikutus kestää noin 10–15 minuuttia.

Yhdistelmä ksylatsiinin kanssa:

Ksylatsiini 1,1 mg/kg i.v., jonka jälkeen ketamiini 2,2 mg/kg i.v. (2,2 ml/100 kg i.v.)

Vaikutus alkaa asteittain, noin 1 minuutin kuluessa. Anesteettinen vaikutus vaihtelee ja kestää noin 10–30 minuuttia mutta yleensä alle 20 minuuttia.

Injektion jälkeen hevonen laskeutuu makuulle spontaanisti ilman apua. Jos erillistä lihasrelaksaatiota tarvitaan samanaikaisesti, lihasrelaksanteja voidaan antaa makuuasennossa olevalle eläimelle, kunnes hevosella näkyvät ensimmäiset relaksaation oireet.

Nauta

Yhdistelmä ksylatsiinin kanssa:

Laskimoon annettuna:

Täysikasvuinen nauta voidaan anestesoida lyhytkestoisesti ksylatsiinilla (0,1 mg/kg i.v.) ja sen jälkeen annettavalla ketamiinilla (2 mg/kg i.v. eli 2 ml/100 kg i.v.). Anestesia kestää noin 30 minuuttia, mutta sitä voidaan pidentää 15 minuutin verran antamalla lisää ketamiinia (0,75–1,25 mg/kg i.v. eli 0,75–1,25 ml/100 kg i.v.).

Lihakseen annettuna:

Ketamiinin ja ksylatsiinin annokset on kaksinkertaistettava, mikäli ne annetaan lihakseen.

Lammas, vuohi

Laskimoon annettuna:

Ketamiini 0,5–22 mg/kg i.v. eli 0,05–2,2 ml/10 kg i.v. käytettävästä sedatiivista riippuen.

Lihakseen annettuna:

Ketamiini 10–22 mg/kg i.m. eli 1,0–2,2 ml/10 kg i.m. käytettävästä sedatiivista riippuen.

Sika

Yhdistelmä atsaperonin kanssa:

Ketamiini 15–20 mg/kg i.m. (1,5–2 ml/10 kg) ja 2 mg/kg atsaperonia i.m.

4–5 kuukauden ikäisillä sioilla atsaperonin 2 mg/kg ja ketamiinin 20 mg/kg i.m. annon jälkeen anestesian alkamiseen kului keskimäärin 29 minuuttia ja vaikutus kesti noin 27 minuuttia.

Laboratorioeläimet

Yhdistelmä ksylatsiinin kanssa:

Kani: ksylatsiini (5–10 mg/kg i.m.) + ketamiini (35–50 mg/kg i.m. eli 0,35–0,50 ml/kg i.m.)

Rotta: ksylatsiini (5–10 mg/kg i.p., i.m.) + ketamiini (40–80 mg/kg i.p., i.m. eli 0,4–0,8 ml/kg i.p., i.m.)

Hiiri: ksylatsiini (7,5–16 mg/kg i.p.) + ketamiini (90–100 mg/kg i.p. eli 0,9–1,0 ml/kg i.p.)

Marsu: ksylatsiini (0,1–5 mg/kg i.m.) + ketamiini (30–80 mg/kg i.m. eli 0,3–0,8 ml/kg i.m.)

Hamsteri: ksylatsiini (5–10 mg/kg i.p.) + ketamiini (50–200 mg/kg i.p. eli 0,5–2 ml/kg i.p.)

Annos anestesian ylläpitämistä varten:

Vaikutuksen pidentäminen on tarvittaessa mahdollista valinnaisesti pienennetyn alkuannoksen toistuvalla annolla.

Injektiopullo voidaan lävistää enintään 50 kertaa. Käyttäjän on valittava sopivin injektiopullon koko hoidettavan kohde-eläinlajin ja antoreitin mukaan.

9. ANNOSTUSOHJEET

Ei oleellinen.

10. VAROAIKA (VAROAJAT)

Nauta, lammas, vuohi ja hevonen:

Teurastus: 1 vrk.

Maito: nolla tuntia.

Sika:

Teurastus: 1 vrk.

11. SÄILYTYSOLOSUHTEET

Ei lasten näkyville eikä ulottuville.

Ei erityisiä säilytysohjeita.

Älä käytä tätä eläinlääkevalmistetta viimeisen käyttöpäivämäärän jälkeen, joka on ilmoitettu etiketissä merkinnän EXP jälkeen.

Eräätymispäivällä tarkoitetaan kuukauden viimeistä päivää.

Sisäpakkauksen ensimmäisen avaamisen jälkeinen kesto-aika: 28 vuorokautta.

12. ERITYISVAROITUKSET

Erityisvaroitukset kohde-eläinlajeittain:

Hyvin kivuliaiden ja isojen kirurgisten toimenpiteiden sekä anestesian ylläpidon kohdalla on aiheellista käyttää yhdistelmää injisoitavan tai inhaloitavan anestesia-aineen kanssa.

Koska kirurgisiin toimenpiteisiin tarvittavaa lihasrelaksaatiota ei voida saavuttaa pelkällä ketamiinilla, lihasrelaksanteja on käytettävä samanaikaisesti.

Anestesian syventämiseksi tai vaikutuksen pidentämiseksi ketamiinia voidaan käyttää yhdessä α 2-reseptoriagonistien, anestesia-aineiden, neuroleptianalgeettien, rauhoittavien lääkkeiden ja inhaloitavien anestesia-lääkkeiden kanssa.

Eläimiä koskevat erityiset varotoimet:

Ketamiinin on raportoitu olevan tehoton pienellä osalla eläimistä, kun ketamiinia on annettu anesteettiaineena normaaleina annoksina.

Esilääkitysten käytön jälkeen annosta on vähennettävä sopivasti.

Kissalla ja koiralla silmät pysyvät auki ja pupillit ovat laajentuneet. Silmät voidaan suojata peittämällä ne kostealla harsokankaalla tai asianmukaisia voiteita käyttämällä.

Ketamiinilla voi olla kouristuskohtauksia laukaisevia ja estäviä ominaisuuksia. Tämän vuoksi sitä pitää käyttää varoen potilaille, joilla esiintyy kouristuskohtauksia.

Ketamiini voi lisätä kallonsisäistä painetta. Näin ollen se ei välttämättä sovi potilaille, joilla on aivoverenkiertohäiriöitä.

Kun tätä valmistetta käytetään yhdistelmänä muiden valmisteiden kanssa, lue valmisteyhteenvedoista vasta-aiheet ja varoitukset.

Silmäluomirefleksi säilyy normaalina.

Nykiminen ja heräämisen jälkeinen kiihtymys voivat olla mahdollisia. Sekä esilääkitys että herääminen on toteutettava hiljaisessa ja rauhallisessa ympäristössä. Rauhallisen heräämisen varmistamiseksi tulee käyttää asianmukaista analgesiaa ja esilääkitystä, mikäli niiden käyttö on aiheellista.

Muiden anestesian esilääkkeiden tai anestesia-aineiden samanaikaisen käytön osalta on tehtävä hyötyhaitta-arvio, ottaen huomioon käytettävien lääkkeiden koostumus ja niiden annokset sekä toimenpiteen luonne. Ketamiinin suositellut annokset vaihtelevat riippuen samanaikaisesti käytettävistä anestesian esilääkkeistä ja anestesia-aineista.

Haittavaikutusten ja erityisesti liian runsaan syljenerityksen estämiseksi voidaan harkita antikolinergisten aineiden kuten atropiinin tai glykopyrrolaatin antamista eläinlääkärin hyötyhaittaarvion jälkeen.

Ketamiinia on käytettävä varoen todetun tai epäillyn keuhkosairauden yhteydessä.

Eläin on pidettävä mahdollisuuksien mukaan paastolla ennen anestesiaa.

Pienillä jyrstöillä ruumiinlämmön lasku on estettävä.

Erityiset varotoimenpiteet, joita eläinlääkevalmistetta antavan henkilön on noudatettava:

Tämä on voimakas lääke. Vahinkoinjektio on pyrittävä välttämään erityisen huolellisesti.

Henkilöiden, jotka ovat yliherkkiä ketamiinille tai propyleeniglykolille, tulee välttää kosketusta eläinlääkevalmisteen kanssa.

Vältä kontaktia ihon ja silmien kanssa. Pese roiskeet iholta ja silmistä välittömästi runsaalla määrällä vettä.

Sikiöön kohdistuvia haittavaikutuksia ei voida poissulkea. Raskaana olevien naisten on vältettävä valmisteen käsittelyä.

Jos vahingossa injisoi itseesi valmistetta, käänny välittömästi lääkärin puoleen ja näytä hänelle pakkausseoste tai myyntipäälys, mutta ÄLÄ AJA AUTOA.

Älä käytä valmistetta, jos tiedät olevasi yliherkkä propyleeniglykolille.

Ohjeita lääkäreille:

Älä jätä potilasta valvomatta. Pidä ilmatiet avoimina ja anna oireenmukaista ja tukihoidtoa.

Tiineys ja imetys:

Ketamiini läpäisee veri-istukkaesteen erittäin hyvin ja pääsee sikiön verenkiertoon. Sen pitoisuus sikiön verenkierron voi olla 75–100 % emon veressä olevasta pitoisuudesta. Tämä anestesi osittain keisarileikkauksella synnytettävät vastasyntyneet. Eläinlääkevalmisteen turvallisuutta tiineyden ja imetyksen aikana ei ole selvitetty. Voidaan käyttää ainoastaan hoitavan eläinlääkärin tekemän hyötyhaitta arvion perusteella.

Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset:

Neuroleptit, rauhoittavat lääkkeet ja kloramfenikoli lisäävät ketamiinin anesteettista vaikutusta.

Barbituraatit, opiaatit ja diatsepaami voivat pidentää heräämiseen kuluva aikaa.

Vaikutukset voivat olla kumulatiivisia. Jomman kumman tai molempien lääkkeiden annoksen vähentäminen voi olla tarpeen.

Ketamiinin käyttöön yhdistelmänä tiopentaalin tai halotaanin kanssa liittyy kohonnut sydämen rytmihäiriöiden riski. Halotaani pidentää ketamiinin puoliintumisaikaa.

Samanaikainen spasmolyyttisen lääkkeen laskimoon anto voi aiheuttaa kollapsin.

Teofylliini voi yhdessä ketamiinin kanssa annettuna aiheuttaa epileptisten kohtausten lisääntymistä.

Kun detomidiinia käytetään yhdessä ketamiinin kanssa, herääminen on hitaampaa kuin pelkkää ketamiinia käytettäessä.

Katso myös kohta ”Erityisvaroitukset kohde-eläinlajeittain”.

Yliannostus (oireet, hätätoimenpiteet, vastalääkkeet):

Yliannostuksen tapauksessa voi ilmetä keskushermostovaikutuksia (esim. kouristuskohtauksia), hengityskatkoksia, sydämen rytmihäiriöitä, nielemisvaikeutta ja hengityslamaa tai halvaantumisen.

Tarvittaessa sopivia keinotekoisia apuvälineitä ventilaation ja sydämen toiminnan säilyttämiseksi on käytettävä, kunnes riittävä detoksifikaatio on tapahtunut. Farmakologisia sydämen toimintaa stimuloivia aineita ei suositella, paitsi jos muita tukitoimenpiteitä ei ole käytettävissä.

Yhteensopimattomuudet:

Kemiallisen yhteensopimattomuuden vuoksi barbituraatteja tai diatsepaamia ei saa sekoittaa ketamiinin kanssa samassa ruiskussa.

13. ERITYISET VAROTOIMET KÄYTTÄMÄTTÖMÄN VALMISTEEN TAI LÄÄKEJÄTTEEN HÄVITTÄMISEKSI

Käyttämättömät eläinlääkevalmisteet tai niistä peräisin olevat jättemateriaalit on hävitettävä paikallisten määräysten mukaisesti.

14. PÄIVÄMÄÄRÄ, JOLLOIN PAKKAUSSELOSTE ON VIIMEKSI HYVÄKSYTTY

2021-08-23

15. MUUT TIEDOT

Pahvipakkaus, jossa 1 x 10 ml:n injektiopullo

Pahvipakkaus, jossa 10 x 10 ml:n injektiopulloa

Pahvipakkaus, jossa 1 x 25 ml:n injektiopullo

Pahvipakkaus, jossa 10 x 25 ml:n injektiopulloa

Kaikkia pakkauskokoja ei välttämättä ole markkinoilla.

Edustaja Suomessa/

Ombud i Finland:

ORION PHARMA Eläinlääkkeet

BIPACKSEDEL:

Ketabel vet. 100 mg/ml injektionsvätska, lösning
för hund, katt, nötkreatur, får, get, häst, svin och laboratoriedjur

1. NAMN PÅ OCH ADRESS TILL INNEHAVAREN AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING OCH NAMN PÅ OCH ADRESS TILL INNEHAVAREN AV TILLVERKNINGSTILLSTÅND SOM ANSVARAR FÖR FRISLÄPPANDE AV TILLVERKNINGSSATS, OM OLIKA

Innehavare av godkännande för försäljning och tillverkare ansvarig för frisläppande av tillverkningsats:

Bela-Pharm GmbH & Co. KG
Lohner Straße 19
49377 Vechta
Tyskland

2. DET VETERINÄRMEDICINSKA LÄKEMEDLETS NAMN

Ketabel vet. 100 mg/ml injektionsvätska, lösning för hund, katt, nötkreatur, får, get, häst, svin och laboratoriedjur

ketamin

3. DEKLARATION AV AKTIV(A) SUBSTANS(ER) OCH ÖVRIGA SUBSTANSER

Varje ml innehåller:

Aktiv substans:

Ketamin	100 mg
(motsvarande ketaminhydroklorid)	115,34 mg)

Hjälpämne:

Klorbutanolhemihydrat	5 mg
-----------------------	------

Klar, färglös injektionsvätska, lösning

4. ANVÄNDNINGSSOMRÅDE(N)

Läkemedlet kan användas i kombination med ett lugnande medel för:

- Förhindra att djuret rör på sig (immobilisering)
- Lugna ner djuret (sedering)
- Söva ner djuret (allmän anestesi)

5. KONTRAINDIKATIONER

Använd inte till djur som har:

- väldigt högt blodtryck,
- hjärt-lungsvikt,
- nedsatt lever- eller njurfunktion.

Använd inte till djur som har glaukom (grön starr).

Använd inte till djur som har graviditetskramp (eklampsi) eller havandeskapsförgiftning (preeklampsi).

Använd inte vid överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något av hjälpämnen.

Använd inte läkemedlet som enda bedövningsmedel till något djurslag.

Använd inte läkemedlet för kirurgiska ingrepp på svalg, struphuvud, luftstrupe eller luftvägar i lungorna (bronkialträd), såvida inte tillräcklig avslappning säkras genom administrering av muskelavslappande läkemedel (intubering, att placera andningstub i luftstrupen, är obligatoriskt).

Använd inte vid ögonkirurgiska ingrepp.

Använd inte till djur som genomgår en röntgenundersökning av ryggmärgen (myelografi).

6. BIVERKNINGAR

Hos bedövade djur, främst under och efter uppvakningsfasen, har störningar i hjärt- och lungfunktion (hjärtstillestånd, lågt blodtryck, andnöd, långsam andning, ansamling av vätska i lungorna) i sällsynta fall observerats i samband med eller utan neurologiska störningar (kramper, utmattningskramper, darrningar) och systemiska störningar (dregling, onormala pupiller).

Salivering (salivavsöndring) har mycket sällan rapporterats hos katter.

En ökning av skelettmuskelns tonus har mycket sällan rapporterats hos katter, hundar, hästar, kaniner, nötkreatur och getter.

Dosberoende andningshämning, som kan leda till andningsstillestånd, har mycket sällan rapporterats hos katter, hundar, kaniner, nötkreatur och getter. Kombinationen av andningshämmande läkemedel kan förstärka denna effekt.

En ökning av hjärtfrekvensen har mycket sällan rapporterats hos katter och hundar. En ökning av blodtrycket med ökad blödningsbenägenhet har mycket sällan rapporterats hos hundar.

Muskelryckningar och toniska kramper har rapporterats hos katt vid de rekommenderade doserna.

Hos katter har i mycket sällsynta fall ögonen förblivit öppna med förstörade pupiller och ofrivilliga ögonrörelser.

Reaktioner under uppvaknande – bristande koordinationsförmåga, överkänslighet mot stimuli, upphetsning - har sällan och mycket sällan rapporterats hos hästar respektive hundar.

Smärta vid intramuskulär injektion har mycket sällan rapporterats hos katter.

Alla biverkningar och frekvenser kommer från spontanrapporter (farmakovigilans).

Frekvensen av biverkningar anges enligt följande konvention:

- Mycket vanliga (fler än 1 av 10 behandlade djur som uppvisar biverkningar)
- Vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 100 behandlade djur)
- Mindre vanliga (fler än 1 men färre än 10 djur av 1 000 behandlade djur)
- Sällsynta (fler än 1 men färre än 10 djur av 10 000 behandlade djur)
- Mycket sällsynta (färre än 1 djur av 10 000 behandlade djur, enstaka rapporterade händelser inkluderade)

Om du observerar biverkningar, även sådana som inte nämns i denna bipacksedel, eller om du tror att läkemedlet inte har fungerat, meddela din veterinär.

Du kan också rapportera biverkningar via det nationella rapporteringssystemet.

www.fimea.fi/sv/veterinar

7. DJURSLAG

Hund, katt, nötkreatur, får, get, häst, svin, marsvin, hamster, kanin, råtta och mus

8. DOSERING FÖR VARJE DJURSLAG, ADMINISTRERINGSSÄTT OCH ADMINISTRERINGSVÄG(AR)

För långsam intravenös och intramuskulär administrering. Hos laboratoriedjur kan det även ges via bukhålan (intraperitoneal användning). Ketamin ska kombineras med ett lugnande medel.

En ketamindos på 10 mg per kg kroppsvikt motsvarar 0,1 ml från en lösning på 100 mg/ml per kg kroppsvikt.

För intramuskulära injektioner är maxvolymen per injektionsställe 20 ml.

Ketaminets effekt kan variera mycket mellan individer och därför ska de administrerade doserna anpassas för varje enskilt djur, beroende på faktorer såsom ålder, hälsotillstånd och önskat bedövningsdjup och varaktighet.

Säkerställ att djuret är tillräckligt behandlat med lugnande medel innan ketamin administreras.

Följande doseringsrekommendationer beskriver möjliga kombinationer med ketamin.

Samtidig användning av andra förmedicineringar, bedövande eller lugnande medel, ska ske efter ansvarig veterinärs nytta/risk-bedömning.

Hund

I kombination med xylazin eller medetomidin:

Xylazin (1,1 mg/kg i.m.) eller medetomidin (10 till 30 µg/kg i.m.) kan används tillsammans med ketamin (5 till 10 mg/kg dvs. 0,5 till 1 ml/10 kg i.m.) för kortvarig bedövning på 25 till 40 minuter. Ketamindosen kan justeras, beroende på hur länge ingreppet önskas pågå.

Vid intravenös administrering måste dosen minskas till 30–50 % av den rekommenderade intramuskulära dosen.

Katt

I kombination med xylazin:

Xylazin (0,5 till 1,1 mg/kg i.m.) med eller utan atropin administreras 20 min före ketamin (11 till 22 mg/kg i.m. dvs. 0,11 till 0,22 ml/kg i.m.).

I kombination med medetomidin:

Medetomidin (10 till 80 µg/kg i.m.) kan kombineras med ketamin (2,5 till 7,5 mg/kg i.m. dvs. 0,025 till 0,075 ml/kg i.m.). Ketamindosen ska sänkas när medetomidindosen höjs.

Häst

I kombination med detomidin:

Detomidin 20 µg/kg i.v., efter 5 minuter ketamin 2,2 mg/kg snabbt i.v. (2,2 ml/100 kg i.v.)

Effekten inträder gradvis. Liggande ställning uppnås efter cirka 1 minut och den bedövande effekten varar i ca 10–15 minuter.

I kombination med xylazin:

Xylazin 1,1 mg/kg i.v. följt av ketamin 2,2 mg/kg i.v. (2,2 ml/100 kg i.v.)

Effekten inträder gradvis under cirka 1 minut. Varaktigheten för den bedövande effekten varierar och varar i 10–30 minuter, men vanligtvis mindre än 20 minuter.

Efter injektion lägger hästen sig spontant ned utan ytterligare hjälp. Om en distinkt muskelavslappning krävs samtidigt, kan muskelavslappande läkemedel administreras till det liggande djuret tills hästen visar första symtom på avslappning.

Nötkreatur

I kombination med xylazin:

Intravenös användning:

Vuxna nötkreatur kan sövas för korta perioder med xylazin (0,1 mg/kg i.v.) följt av ketamin (2 mg/kg i.v. dvs. 2 ml/100 kg i.v.). Bedövningen varar cirka 30 min men kan förlängas med 15 min med ytterligare ketamin (0,75 till 1,25 mg/kg i.v. dvs. 0,75 till 1,25 ml/100 kg i.v.).

Intramuskulär användning:

Doserna med ketamin och xylazin ska dubblas för intramuskulär administrering.

Får, get

Intravenös användning:

Ketamin 0,5 till 22 mg/kg i.v. dvs. 0,05 till 2,2 ml/10 kg i.v. beroende på vilket lugnande medel som används.

Intramuskulär användning:

Ketamin 10 till 22 mg/kg i.m. dvs. 1,0 till 2,2 ml/10 kg i.m. beroende på vilket lugnande medel som används.

Svin

I kombination med azaperon:

Ketamin 15–20 mg/kg i.m. (1,5–2 ml/10 kg) och 2 mg/kg azaperon i.m.

Hos 4–5 månader gamla svin uppnåddes bedövning i genomsnitt 29 minuter efter administrering av 2 mg/kg azaperon och 20 mg/kg ketamin i.m. och effekten varade cirka 27 minuter.

Laboratoriedjur

I kombination med xylazin:

Kanin: xylazin (5–10 mg/kg i.m.) + ketamin (35–50 mg/kg i.m. dvs. 0,35–0,50 ml/kg i.m.)

Råtta: xylazin (5–10 mg/kg i.p., i.m.) + ketamin (40–80 mg/kg i.p., i.m. dvs. 0,4–0,8 ml/kg i.p., i.m.)

Mus: xylazin (7,5–16 mg/kg i.p.) + ketamin (90–100 mg/kg i.p. dvs. 0,9–1,0 ml/kg i.p.)

Marsvin: xylazin (0,1–5 mg/kg i.m.) + ketamin (30–80 mg/kg i.m. dvs. 0,3–0,8 ml/kg i.m.)

Hamster: xylazin (5–10 mg/kg i.p.) + ketamin (50–200 mg/kg i.p. dvs. 0,5–2 ml/kg i.p.)

Dos för upprätthållande av bedövningen:

Vid behov kan effekten förlängas genom upprepad administrering av en startdos som eventuellt kan sänkas.

Injektionsflaskan kan penetreras upp till 50 gånger. Användaren ska välja den lämpligaste storleken på injektionsflaskan beroende på vilket djurslag som ska behandlas och administreringsväg.

9. ANVISNING FÖR KORREKT ADMINISTRERING

Ej relevant.

10. KARENSTID(ER)

Nötkreatur, får, get och häst:

Kött och slaktbiprodukter: 1 dygn.
Mjölk: noll timmar.

Svin:

Kött och slaktbiprodukter: 1 dygn.

11. SÄRSKILDA FÖRVARINGSANVISNINGAR

Förvaras utom syn- och räckhåll för barn.

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

Använd inte detta läkemedel efter utgångsdatumet på etiketten.

Utgångsdatumet är den sista dagen i angiven månad.

Hållbarhet i öppnad innerförpackning: 28 dygn.

12. SÄRSKILD(A) VARNING(AR)

Särskilda varningar för respektive djurslag:

Vid mycket smärtsamma och större kirurgiska ingrepp, samt för upprätthållande av bedövning ska en kombination av bedövningsmedel för injektion och inhalation användas.

Eftersom ketamin ensamt inte ger den muskelavslappning som krävs för kirurgiska ingrepp, ska ytterligare muskelavslappande läkemedel användas samtidigt.

För förstärkt bedövning eller förlängd effekt, kan ketamin kombineras med α 2-receptoragonister, bedövningsmedel, neuroleptanalgetika (smärtstillande läkemedel tillsammans med ett läkemedel som dämpar det centrala nervsystemet), lugnande medel eller bedövningsmedel för inhalation.

Särskilda försiktighetsåtgärder för djur:

Det har rapporterats att en liten andel djur inte svarar på behandling med ketamin som bedövningsmedel vid normala doser.

Förmedicinering bör följas av en lämplig dosminskning.

Hos katt och hund förblir ögonen öppna och pupillerna vidgade. Ögonen kan skyddas genom att täckas med en fuktig kompress eller genom användning av lämpliga salvor.

Ketamin kan ge kramper eller vara kramplösande och ska därför användas med försiktighet hos djur med epilepsi.

Ketamin kan öka trycket i skallen och är därför inte lämpligt för patienter med skada i hjärnans blodkärl.

Vid användning i kombination med andra läkemedel ska varningarna och kontraindikationerna i respektive produktresumé observeras.

Ögonlocksreflexen är oförändrad.

Ryckningar samt upphetsning under uppvaknandet kan förekomma. Det är viktigt att både förmedicinering och uppvaknande sker i en tyst och lugn omgivning. Vid behov ska lämpligt smärtstillande medel och förmedicinering administreras för att säkerställa ett lugnt uppvaknande.

Samtidig användning av annan förmedicinering eller bedövning ska ske efter en nytta/riskbedömning, med hänsyn tagen till de använda läkemedlens sammansättning och doser samt typen av ingrepp.

De rekommenderade doserna av ketamin varierar troligtvis beroende på vilka förmedicinering och bedövningsmedel som används samtidigt.

Tidigare administrering av antikolinergika, såsom atropin eller glykopyrrolat, för att förebygga förekomst av biverkningar, särskilt överproduktion av saliv, kan övervägas efter nytta/riskbedömning av veterinär.

Ketamin ska användas med försiktighet vid förekomst av eller misstanke om lungsjukdom.

Djur ska fasta under en period före bedövningen om det är möjligt.

Hos små gnagare ska nedkyllning förebyggas.

Särskilda försiktighetsåtgärder för personer som ger läkemedlet till djur:

Detta är ett läkemedel med kraftig effekt. Särskild försiktighet ska iakttas för att undvika oavsiktlig självinjektion.

Personer som är överkänsliga för ketamin eller propylenglykol ska undvika kontakt med läkemedlet.

Undvik kontakt med hud och ögon. Tvätta omedelbart bort eventuellt stänk från hud och ögon med rikliga mängder vatten.

Biverkningar på foster kan inte uteslutas. Gravida kvinnor ska undvika hantering av läkemedlet.

Vid oavsiktlig självinjektion, uppsök läkare och visa denna information eller etiketten för läkaren, men **KÖR INTE BIL**.

Använd inte läkemedlet om du vet att du är känslig för propylenglykol.

Råd till läkare:

Lämna inte patienten utan uppsyn. Upprätthåll fria luftvägar och ge symptomatisk och understödande behandling.

Dräktighet och digivning:

Ketamin passerar moderkakan mycket väl och kommer in i fostrets blodcirkulation, där 75 till 100 % av moderns blodhalt kan uppnås. Detta bedövar delvis nyfödda förlösta med kejsarsnitt. Säkerheten av detta läkemedel har inte fastställts under dräktighet och digivning. Använd endast i enlighet med ansvarig veterinärs nytta/riskbedömning.

Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner:

Antipsykotiska läkemedel, lugnande medel och kloramfenikol förstärker ketamins bedövande effekt.

Barbiturater, opiater och diazepam kan förlänga uppvakningstiden.

Effekterna kan förstärkas. Det kan bli nödvändigt att sänka dosen för det ena eller bägge läkemedlen.

Det kan finnas ökad risk för störningar i hjärtrytmen när ketamin används i kombination med tiopental eller halotan. Halotan förlänger halveringstiden för ketamin.

Samtidig intravenös administrering av kramplösande medel kan framkalla kollaps.

Teofyllin kan, när det ges med ketamin, öka risken för epileptiska anfall.

När detomidin används tillsammans med ketamin tar uppvaknandet längre tid än när ketamin ges ensamt.

Se även anmärkning i avsnitt ”Särskilda varningar för respektive djurslag”.

Överdoser (symptom, akuta åtgärder, motgift):

Vid överdosering kan effekter på det centrala nervsystemet (t.ex. krampanfall), andningsstillestånd, störningar i hjärtrytmen, svårigheter att svälja och nedsatt andning eller förlamning förekomma.

Vid behov ges lämpligt artificiellt stöd för att upprätthålla andningen och hjärtats pumpförmåga tills tillräcklig avgiftning har genomförts. Farmakologiska, hjärtstimulerande medel rekommenderas endast om inga andra understödande åtgärder finns tillgängliga.

Blandbarhetsproblem:

På grund av kemiska blandbarhetsproblem ska barbiturater eller diazepam inte blandas med ketamin i samma spruta.

13. SÄRSKILDA FÖRSIKTIGHETSÅTGÄRDER FÖR DESTRUKTION AV EJ ANVÄNT LÄKEMEDEL ELLER AVFALL, I FÖREKOMMANDE FALL

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

14. DATUM DÅ BIPACKSEDELN SENAST GODKÄNDES

2021-08-23

15. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Kartong med 1 x 10 ml

Kartong med 10 x 10 ml

Kartong med 1 x 25 ml

Kartong med 10 x 25 ml

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

Information lämnas av:

ORION PHARMA Eläinlääkkeit